

Noter til et par soulsange

Hard to Handle – Otis Redding (1967)

FORM

Intro	Riff 1; klaver, bas, blæs	3 t
Vers1	vokal + rgr	12+2 t
Vers2	vokal + rgr + blæs (riff 2)	12 t
MISpil	blæs + rgr; Riff 1-var.	4 t
Vers 3	som V2	12 t
MISpil	som før	4 t
Coda	ad lib-stykke; blæs riff 3	

Instrumentation: klaver, bas, trommer, guitar, blæsere
– rytmegruppen er Stax' faste: Booker T. & the M.G.'s

Groove: enkelt og effektivt; ostinatbaseret – bas, guitar & klaver.

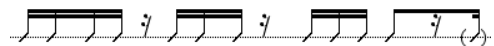
Spillestilen er enkel, energisk, funky.

Lyden er livelyd uden de store falbelader.

Sangstil: følt, sjælfuld. Udtrykket: bare kom til mig, her er den ægte vare. Dette understreges i den sidste linie i hvert vers ("Pretty little thing.."), der ydermere står helt 'bart' pga break'et. Det vokale udtryk er intenst og personligt – som i en blues, bare ikke klagende, men selvpromoverende og selvsikkert.

Blæserne spiller riffs. Introens Riff1 genbruges i melodisk og rytmisk varieret form i mellemstykket. I Vers 2 & 3 spilles et lille gentaget riff (2) der fungerer som en del af rytmegruppe-ostinaterne.

I codaen spilles et nyt riff (3) der intensiveres ved gentagelse i højere toneleje. Riffet er desuden mere rytmisk intenst end de foregående riffs:

Melodik er formet som 4 buer á 2 takter.

De to sidste linier fungerer som omkvæd: 'Boys and things' er mere centraltone-agtig (tonegentagelse), mens linien i breaket er ret fri.

Tonemateriale: vokal benytter bluesskala; blæsere, også blues, men både dur- og molterts; basostinat bruger også bluesbaseret med b7, men i F-dur benyttes højt 7.trin (eneste sted, eneste gang).

Harmonik: I vers 8 takter blot med Bb7 – og så en dominant.

I mellemstykkerne benyttes bluesbaseret harmonik: bVII, IV, I = Subdominantkæde. Men nummeret er ikke en blues-form.

Teksten er direkte - 'Babe, here I am' – og lægger ikke skjul på sangerens (seksuelle) kvaliteter og evner, påståede. Altså kompetitiv, selvpromoverende, macho - 'Pretty little thing let me light your candle'.

Typiske træk:

- Sydstatssoul, med enkel lyd og med blæsere; intet kor; ingen strygere
- melodi er et personligt udtryk – ikke noget sing-a-long eller et godt ørehængende omkvæd
- groovet er ostinatbaseret; blæsere spiller riffs
- mange blæstræk i melodik & harmonik
- ikke noget call&respons; måske lidt i slutningen af hver 2taktsfrase i melodien

Soul Man – Sam & Dave (1967)

Melodik: Versene består af 8 små 'statements' à 1 takt.

Omkvædene består et tostemmigt call: "I'm a Soul Man" efterfulgt af et svar fra enten blæsere, guitar eller klaver. 4 af sådanne enheder i alt, det sidste afsluttende med et break.

Tonemateriale: I vers synges der over G-mixolydisk; i omkvæd mere oplagt blues – se specielt understemmen, men både 3 og b3 anvendes.

Say It Loud – James Brown (1968)

Groove: Verset og omkvæd bygger på et 5-taktsgroove, hvilket er højest usædvanligt. De 5 takter (1-2-3-4-5) spilles heller ikke konsekvent i rækkefølge da hvert 5-taktsgrooveperiode starter med en gentagelse af takt 1-2. Groovet forskydes således hele tiden i forhold til vers/omkvædsformen.

Prøv selv at lave en oversigt over groovet i forhold til formen.

I kontraststykket er groovet meget enklere, nemlig blot et gentaget 2-takts ostinat.